

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Szűcs Imre Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a Dr. Horváth Péter Pál Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen vállalkozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. január 7. napján kelt 6.G.40.540/2007/8. számú részítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részíteletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.500,- (Hétezeröttszáz) Ft másodfokú költséget.

A részítelet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes módosított kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 4.324.900,- Ft, és ebből az összegből 4.000.000,- Ft után 2005. december 28. napjától, 324.900,- Ft után 2006. december 28. napjától számított késedelmi kamatai megfizetésére.

Keresetében előadta, hogy a felek 2005. október 10-én vállalkozási szerződést kötöttek egymással, amelyben az alperes megrendelésére elvállalta a ... Szennyvíztisztító Üzem belső útépitési munkáinak kivitelezését, és a munkálatokat elvégezte. Az alperes két teljesítés igazolást adott ki, 2005. november 22. napján 4.000.000,- Ft + áfa összegű munka elvégzését igazolta; majd a 2005. november 28-i teljesítésigazolásban az elvégzett munka értékét közös felmérés alapján

6.498.000,- Ft + áfa összegben rögzítették azzal, hogy az I. számú részszámlaként már benyújtásra került 4.000.000,- Ft + áfa, így végszámlaként benyújtható 2.498.000,- Ft + áfa - 5 % (324.900,- Ft) jótéjesítési garancia. E teljesítésigazolás szerint pénzügyileg rendezendő 2.797.600,- Ft + áfa. Ez utóbbi teljesítésigazolás kapcsán előadta még, hogy a 324.900,- Ft jótéjesítési garanciát az alperesnek akkor még nem kellett megfizetnie, a fizetendő összeg pedig bruttó 2.797.600,- Ft volt. A felperes mindkét teljesítésigazolás alapján kiállította a számláját, amelyeket az alperes befogadott. A két számlából összesen 3.797.600,- Ft bruttó összeget fizetett meg a felperesnek, további 4.324.900,- Ft-ot azonban nem. Csatolta a hivatkozott okiratokat.

Az alperes a 2007. szeptember 4. napján tartott tárgyaláson az 5. sorszámú jegyzőkönyvben előterjesztett ellenkérelmében úgy nyilatkozott, hogy a felperes követelését részben elismeri. A műszaki meghibásodás összegét a garanciális idő lejártát követően tudja meghatározni, a 4.000.000,- Ft-os követelést elismeri, csak a jótéjesítési garancia visszatartott összege a vitatott, ez az összeg valószínűleg fedezi a meghibásodás kijavítását.

Ezen a tárgyaláson előadta még, hogy a peres felek 2006 decemberében táján garanciális bejárást tartottak, ahonnan a felperes képviselője idő előtt távozott, azonban a helyszínen a műszaki ellenőr hibajegyzéket vett fel. Ebben megállapította a hibák javítási költségét azzal, hogy azokat a kivitelezőnek ki kell javítania.

Az elsőfokú bíróság végzésében kötelezte az alperest, hogy hitelt érdemlő bizonyítékokkal, az általa hivatkozott jegyzőkönyv csatolása mellett jelölje meg, hogy milyen felperesi kivitelezési hibákat állít az egyéves garanciális bejárás alapján, és jelölje meg ezek javítási költségét is.

Az alperes 7. sorszámú beadványában bejelentette, hogy a hibajegyzéket a felperesi képviselő részére megküldte.

A 2008. január 7. napján tartott tárgyaláson az alperes szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. A felperes indítványára az elsőfokú bíróság a végzésével a jótéjesítési visszatartáson felüli rész vonatkozásában a per tárgyalását elkülönítette és részítéletet hozott. A folytatódó eljárásban felhívta a feleket a bizonyítékaik előterjesztésére.

A 2007. január 7. napján kelt 6.G.40.540/2007/8. számú részítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 4.000.000,- Ft-ot, annak 2005. december 28. napjától a kifizetés napjáig járó minden naptári félév teljes idején az érintett félév előtti utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékét; megállapította, hogy a részítélet előzetesen végrehajtható.

Határozata indokolásában megállapította, hogy 2005. október 10-én az alperes mint megrendelő és a felperes mint vállalkozó között vállalkozási szerződés jött létre a ...i Szennyvíztisztító Üzem belső útépitési munkáira vonatkozóan nettó 17.400.000,- Ft + áfa vállalkozási díj mellett azzal, hogy az elszámolás tételes felmérés alapján

történik és a munka befejezése az október 14-i időpontra tekintettel november 20-án esedékes. A fizetés a teljesítéstől számított 30 banki napon történik és a késedelmes fizetés esetén a vállalkozó a mindenkorijegybanki alapkamat kétszeresét számíthatja fel. A végszámla benyújtását követően egy éves garanciális idő leteltével volt csak kifizetendő a vállalkozói díj 5 %-a mint jóteljesítési garancia. 2005. november 22-én december 22-i fizetési határidővel a felperes kiállította az alperesnek a bruttó 5.000.000,- Ft-ra szóló számláját mint első részszámlát, az ugyanezen a napon kelt alperesi teljesítésigazolás alapján. 2005. november 28-án december 28-i fizetési határidővel bruttó 2.797.600,- Ft-ra szóló számlát állított ki végszámla címén a felperes, a 324.900,- Ft jóteljesítési garancia levonása mellett, az ugyanezen a napon kelt teljesítésigazolás alapján. Ítéletét ezt követően a Pp. 221. § (2) bekezdése alapján csak az alperes elismerésére utalással indokolta.

A részítélet hozatalát követően a felperes a tárgyalás elhalasztott része tekintetében érdemi nyilatkozatot tett.

A részítélet indokolása ellen az alperes törvényes képviselője nyújtott be fellebbezést, amelyben kifejtette, hogy nem felel meg a valóságnak, hogy a felperes egyeztetés időpontjára vonatkozó megkereséseit visszautasította volna. A hibák jegyzékét elküldte, azok költségvonzata 2.541.458,- Ft bruttó összeg. Ez meghaladja a visszatartott 324.900,- Ft jóteljesítési garanciát. Tekintettel arra, hogy a felperest terhelő garanciális és szavatossági kötelezettség a munkák elvégzésétől számított öt, illetve tíz év, ezen időn belül peren kívül is megnyugtatóan rendezhető a felek vitája. Amennyiben a felperes a javítási költséget túlzottnak találja nincs akadálya annak, hogy a hibákat ő javítsa ki.

A másodfokú bíróság felhívására az alperes jogi képviselő részére meghatalmazást csatolt, aki a fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta azzal, hogy a részítélet indokolásának megváltoztatását kéri. Arra hivatkozott, hogy helytelenül állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a követelést az alperes elismerte, ugyanis azt csak részben ismerte el. Jelenleg nem ismert a felépítményre költendő garanciális összeg. Figyelemmel a felek között folyamatban lévő további elszámolási vitára, a részítélet indokolása nem tartalmazhat jelentős körülményeket helytelen módon, mert ez hátrányos az alperesre nézve. Az elsőfokú bíróság a garanciális visszatartás értékének meghatározásakor a felperes azon álláspontját fogadta el, ami a követeléshez ezt hozzáadja, helyesen ez éppen fordítva kellene, hogy legyen, azaz nem 2.797.600,-Ft, hanem annak 324.900,-Ft-tal csökkentett értéke, azaz 2.216.558,-Ft lenne az összeg. Mindezek alapja a felperesnek átadott és a bírósági iratokhoz is csatolt ún. árazott hibajegyzék. Ennek megfelelően kérte a részítélet indokolásának megváltoztatását, és a felperes perköltségben való marasztalását.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a részítélet fellebbezéssel támadott indokolásának helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozott az alperes tárgyaláson tett elismerő nyilatkozatára. Előadta, hogy álláspontja szerint a részítélet körében az elsőfokú bíróság helyes tényállást

állapított meg és abból helyes jogi következtetést vont le mind az alperes kötelezésére, mind annak indokára. Megjegyezte, hogy az előzetes végrehajthatóság alapján megtett eddigi intézkedés a bírósági végrehajtást megelőző eljárásban azonnali beszédési megbízás, fedezethiány miatt sikertelen volt. Ezért a felperes kénytelen volt végrehajtási eljárást kezdeményezni az alperessel szemben.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság részítéletében az alperest - elismerésére tekintettel - helytálló jogi következtetéssel és megalapozott indokolással kötelezte 4.000.000,- Ft és járulékai megfizetésére.

A részítélet jogi indokolást a Pp. 221. § (2) bekezdése megfelelő alkalmazásával az elismerés tényére való utaláson felül nem tartalmaz.

Az alperes - jogi képviselője által is fenntartott - indokolás ellen előterjesztett fellebbezésében a részbeni elismerés tényét nem vitatta, a fentiek tükrében a fellebbezés csak a részítélet tényállási részére vonatkozhat.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy a részítéletben rögzített tényállás nem iratellenes, abban az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló okiratoknak megfelelően rögzítette a felek szerződésének tartalmát, a teljesítésigazolásokban foglaltakat és az azok alapján kiállított felperesi számlákösszegeket és esedékességét.

A fellebbezésben írt hivatkozások az elsőfokú bíróság által elkülönített, a jótéjesítési garanciaként az alperes által ki nem fizetett 324.900,- Ft-ra, illetve az alperes által állított hibás teljesítésre vonatkoznak. Azok tényszerűen is a részítélet meghozatalát követően a felperes által benyújtott előkészítő iratban foglaltakra tett észrevételek.

Az elsőfokú bíróság az alperes által a 2007. szeptember 4. napján tartott tárgyaláson elismert összeg tekintetében hozta meg a részítéletét.

A fellebbezésben írtakra tekintettel rámutat a másodfokú bíróság, hogy a Pp. 213. § (2) bekezdése értelmében a részítélet a később hozott ítélettel a beszámítási kifogásra, illetőleg a viszontkeresetre vonatkozó tárgyalás eredményéhez képest hatályon kívül helyezhető, vagy megfelelően módosítható.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletének fellebbezéssel támadott indokolását a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság az alperest a felperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költségének megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (3), (5) és (6) bekezdései szerint

mérlegeléssel állapította meg azzal, hogy az ügyvédi munkadíj az általános forgalmi adót tartalmazza.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy az alperes a fellebbezésére 5.000,- Ft fellebbezési eljárási illeték helyett 7.000,- Ft illetéket rótt le (Itv. 48. §), a különbözetként jelentkező 2.000,- Ft illetéket az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján az állami adóhatósághoz intézett kérelemmel visszaigényelheti.

Budapest 2008. év június hó 24. napján

álínkásné dr. Míka Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági tisztviselő